

[N. P. Andreasen.]

Vi for vort Vedkommende vil gerne være med til at bære Ansvaret for den Landbrugspolitik, som paa disse Omraader er ført. Naar det ærede Medlem mener at vide, at der er Husmænd, som er enige med ham og sammen med ham kræver, at Kornpriserne skal forhøjes som foreslaaet, saa skal jeg slet ikke benægte det. Jeg kender ikke de Husmænd. Jeg beklager kun, at der er Husmænd, der kan se saaledes paa det — hvis der da er nogen —, det viser kun, at de er kommet i forkert Selskab. Nej, den Overenskomst, gældende for 2 Aar, som blev lavet i Fjor mellem Landbrugets forskellige Organisationer om Svinereguleringen og Kornloven, respekterer vi fuldt ud. Naar de 2 Aar er gaaet, og man har set, hvordan det hele udvikler sig, ja, saa bliver der jo Lejlighed til at optage nye Forhandlinger.

Det er jo en mærkværdig Situation, vi staar i i Dag. Formaalet med de i Kornloven fastsatte Priser var jo at væрге sig mod Indførsel af Korn udefra til Dumpingpriser. Det er det samme Forhold, som gør sig gældende i Dag, hvor der kan købes Korn udefra til langt billigere Priser end de i Kornloven fastsatte. Det er her, Afgifterne virker. Men Situationen i Dag er jo den, at Danmark har haft en rig Høst, og netop grundet paa denne rige Høst, som har foldet baade 20 og 30 pCt. mere end tidligere Aar, kræver man Foranstaltninger af den Karakter, som her kræves.

Det er et rent indenlandsk Spørgsmaal, det her drejer sig om. Det er ikke et Spørgsmaal, som kommer til os udefra, for det har vi sikret os imod; det er det, Kornloven tager Hensyn til, det er heroverfor, man har fastsat Afgifterne, de Afgifter, det ærede Medlem Hr. Grønning nu vil have pillet ud af Kassen til Hjælp for det kornproducerende store Landbrug paa det mindre Landbrugs Bekostning. Det er en ejendommelig Situation. Vi har hørt det ærede Medlem slaa haardt i sin Ordførertale her. Han mener, at store Dele af Landbruget slet ikke vil kunne leve under de Forhold, som her skabes for dem, og derfor, siger han, bliver Ansvaret saa stort for os andre. Ja, det maa saa være, fordi den danske Jord har ydet en rig Høst i Modsætning f. Eks. til 1936, da der var en ringe Høst. Jeg forstaar det ikke. Ja, hvis det var saadan, at det ærede Medlem var staaet op og havde sagt: Ja, da Forholdene nu ligger saadan, vilde det maaske have været rimeligt, om man var kommet ind paa den samme Tanke, som er fremført i det kommunistiske Partis

Ændringsforslag, Tanken om en Maksimalpris, men det ærede Medlem siger netop i sit Indlæg her: en Maksimalpris maa vi tage Afstand fra, og hvorfor? Jo, fordi det ærede Medlem og hans Parti ønsker, at Storlandbruget her i Landet skal have Lov til, som de har haft det i to Aar, at indkassere Priser paa Sæden, der ligger helt oppe omkring 20 Kr. Tønden. Det har man ikke noget imod, men i det Øjeblik Priserne er dalende som nu, selv om det kun er de hjemlige Forhold og den hjemlige Avl, der spiller ind, efter at der er lukket af for al Indførsel, saa siger det ærede Medlem: maa vi saa ikke faa Lov til at komme opad, maa vi ikke faa Lov at faa det, det kornkøbende Landbrug lægger i Kornpuljen, eller maa vi ikke faa direkte Tilskud fra Statens Side til at stive Kornpriserne af med! Jeg maa sige, det er en klar og konsekvent Politik, men den er ikke maadeholden. Saadan ligger Stillingen.

Jeg anbefaler Regeringsforslaget til Vedtagelse, jeg anbefaler at stemme imod det private Lovforslag og mod de to stillede Ændringsforslag.

J. S. Foget: Jeg har allerede ved første Behandling givet Forslaget om Indmalingstvang vor Tilslutning. De Ændringsforslag, der er fremsat hertil, og som gaar ud paa at hjælpe med Hensyn til de praktiske Forhold paa Møllerierne, gaar jeg ud fra er saa velbegrundede, at ogsaa vi kan stemme for dem.

Det Ændringsforslag, som man fra kommunistisk Side har fremsat til Forslaget om Indmalingstvang, kan vi for første Dels Vedkommende ikke stemme for, fordi det kun vil gaa ind for de foreløbig stipulerede Priser, og anden Del forekommer mig at være lidt latterlig, thi naar vi ved, hvad der er Aarsag til, at Rugbrødsprisen er saa stærkt forhøjet i Forhold til Kornprisen, saa ved vi ogsaa, at det i første Instans er de forhøjede Udgifter, som Bagerierne har ikke mindst til Lønninger og til de forskellige Forholdsregler, der forlanges i Bagerierne. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har ikke været sen til at fremsætte Krav i saa Henseende, men nu vil han altsaa have, at de ikke skal honoreres med en tilsvarende Udgift. Tværtimod, nu skal Rugbrødsprisen kunne holdes nede, paa Trods af, at han forøger Udgiften ved Produktionen af Brød. Derfor forekommer det mig, at det kommunistiske Partis Forslag er selvmodsigende, og vi kan i hvert Fald ikke medvirke til det.

Det af Det konservative Folkeparti